De intentione.

Reddiderūt filij amon contumeli
am pro honore quando vituperaue
runt nūcios dauid quos miſerat ad
conſulendum regē eoꝝ ſup patris in
teritu. ij. Regū. xij.
Ingrati fuerūt dauid et ioab fide
litati vrie quoꝝ vnꝰ ſcilicꝫ dauid lit
teras mortis eiꝰ ſcripſit. i. Regū. xi.
et alter fideliter exe cutus eſt.
Poſtquā dauid filio ſuo abſolon
ſuper fratricidio ſuo pepercit ſurrex
it ipſe abſolon ꝛ patrē de regno.
fugauit. ij. Regū. xv.
Sublimauit deus ierobo am in re
gnū ſuper quatuor tribus et ille ſta
tim populū traxit a cultu dei. iij. Re
gum. xi.
Helyſeus multa bona fecit regi
iſrahel et toti populo iſrahel ꝓpter
eucariſtiā que erat in terra precepit
rex caput eius āputari ſed deꝰ aliter
ordinauit. iiij. Regū. v.
Non eſt recordatus ioab rex iuda
miſericordie quam fecerat ſecū iona
tha pōtifex ſed zachariam filiū eius
occidit quia eum arguebat ꝙ dn̄m
reliquiſſꝫ. ij. Paralipo. xxiiij.
Amaſias rex iuda diuino fretꝰ au
xilio vicerat ydumeos et filios ſeyr
et poſtea manu ferens deos eorum
adorauit eos. vn̄ miſſus ad eū ꝓphe
ta dixit cur adoraſti deos. ij. Pa. xxv
Multi bonitate principū ꝛ hono
re eis collato abuſi ſunt in ſupbiam.
Heſter. iij.
Conquerit̄ deus de populo iu
deorum yſay. i.
Enutriui et exultaui et ipſe ſpre
uerūt me. Et ſubdit eos eē beſtias
minus gratos dicens bos cognouit
poſſeſſorē ſuū azinus preſepe domi
ni ſui iſrahel autē me non cognouit

de m̄ eciliū dē manibꝰ anthiocēſtaꝝ
et poſtea demetriꝰ alienauit ſe a io
natha et non retribuit ei ſm̄ benefi
cia que ſibi fecerat i. Macha. xi.
De decem leproſis a domino mū
datis vnus tantū regreſſus ē q̇ gra
cias egit. Lu. xvij.
De intencione.
Cādit cayn abel. Ge. iiij.
Dauid goliā vt patet de ho
micidio. i. Regum. xvij.
Abrahaꝫ riſit in promiſſione filij ꝛ
etiam zara riſit ſed riſus abrahe cō
mendatus fuit zare vero reprehēſus
Geneſis. xvij. et. xviij.
Dixerunt pharao Exodi. ix. et. x.
Saul. .ij. Regum. capi. xxvi.
Manaſſes. ij. Para. xxxiij.
Iudas ſcarioth. Mat. xxvi.
Peccauimꝰ quilibet peccauit ſed
ītēciōes eoꝝ fuerunt valde diuerſe
Similia v̄ba dixit moyſes i raphi
dim q̄ndo populus pecijt aquā ad
bibendum. Exodi. xvij.
Et aquas contradictionis. Nu.
xx. Sꝫ prima vice non heſitauit ſed
ſecunda dubitauit vt patet ibidem.
Filij ruben et gaad et dimidiatri
bꝰ manaſſe edificauerunt altare do
mino ſed longe alia itēcione q̄ cre
diderunt alij filij iſrahel. Ioſue. xxij
Commendauit dominus intenci
onem et voluntatem dauid quā ha
buit ad edificandum templum licet
noluerit per eum templum edifica
ri. ij. Regum vij.
Miſit dauid pro vria non vt req̄
eſceret ſed vt peccatum quod cū vx
ore ipſius cōmiſerat faciliꝰ occultaret
ij. Re. xi. Ornauit ſe libidīe ſed vt po
pulum liberaret. Judich. decimo.
Miſit ionathas et liberauit regē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quod mardocheus nolebāt amā adorare nō ex īobediēcia hoc fecit sȝ quia nolebat diuinū honorē homini mortali adhibere. Hester. iij.

Dixit herodes ad magos vt cum puerū ihm inuenirēt q̄ redirēt ꝛ nūciarēt ei q̄ et ipe veniens adoraret euȝ sed et ipe lōge aliud intēdebat Mathei. ij.

Signāter addit dn̄s sētēcie ꝛ intēcionē quā debet quisq̄ habere bona faciēdo vel mala fugiēdo. Luce. vij. Mathei. v Beati eritis cū maledixerīt. Itē mathei x. q̄cūq̄ potū aq̄ dederit ī noīe meo nō pdet mercedē. Itē oīs q̄ reliqrit patrē aut mrēȝ ꝛc. Elemosinā dare orare ieiunare precepit dn̄s nō ꝓpter honorē fieri nē cōtigat tn̄ bona q̄ praua ītēcione corrūpi. Mathei. vi.

Quidā xp̄m sequebāt vt eū nequirēt obseruarēt. Luce. xiiij.

Alij vt de paib⁹ mādūcarēt Jo. xi

Alij vt sanarētur. Alij vt eternaliter saluarētur. Johannis. vi.

De inuidia.

Inuidia dyaboli intrauit in orbem terrarū quia vidit hominē in statu felici esse ꝛ ad illum posse ascendere locum vnde cecideraīt ipe. Vnde temptauit eum ꝛ vicit. Genesis. ij.

Inuidia cayn abel occidit quia vidit ei⁹ munera accepta esse deo et sua non. Genesis. iiij.

Rachel sterilis sorori fecunde inuidit. Genesis. xxx.

Vn̄ apparet q̄ inuidia ꝓpinquis ꝛ parentib⁹ non parcit.

Fratres ioseph inuidebāt vidētes q̄ a patre plus oībus amaretur. Genesis. xxxvij.

Maria ꝛ aarō locuti sūt cōtra moysen frēm eoꝝ ꝛ per eū honorē magnū habebāt. Nu. xij.

Percusso philisteo cātabāt mulieres saul pcussit mille ꝛ dauid decem milia vn̄ iratus est saul ex inuidiā ꝛ s̄mo ille displicuit sibi. i. Regū. xviij.

Vidēs achitofel q̄ nō fcm̄ fuerat s̄m consilium suū sed s̄m cōsiliū cusi abiens in domū suā suspendio se interijt. ij. Regū. xvij.

Daniel oēs principes ꝛ satrapas superabat vn̄ ipi occasionē cōtra eū querebant. Daniel. vi.

Alchimius videns caritatē iude et nichanoris ad inuicē venit ad demetriū et dixit de nichanore q̄ rebus alienis assentiret iudā q̄ regni successorē desīnasset. ij. Macha. xiiij.

De baptismo xp̄i fuit inuidia īter discipulos xp̄i ꝛ iohis dicētes q̄ oēs p⁹ xp̄ꝫ irēt ꝛ dixit ill' iohēs ī hoc gaudiū meū impletū est. Johis. iij.

Ad tantū ipsi principes sacerdotū ꝓrupeīt inuidiam q̄ legitur Mathei. xxvij. quod sciebat pylatus q̄ per inuidiam tradidissent xp̄m ad crucifigendum.

De ira dei.

Eciā dum beatum augustinū ix. de ciuitate dei deus s̄m sacras scripturas irascit' nec tn̄ ulla passione turbatur hoc verbum vindicte vsurpatur affectus nō illi⁹ turbulentus effectus. sed ideo vtit' scriptura hoc verbo et similibus vt terreat superbientes excitet negligētes. exerceat querentes. et alliciat intelligentes.

Misisti irā tuam dicit de egipcijs Exodi. xv.